

Niemcy wysyłają do Polski 3.000 ton węgla dziennie.

Morawska Ostrawa (PAT) Międzykoalicyjna Komisja węglowa miała wczoraj przedpołudniem podjąć ponownie obrady. Obrady zostały odroczone z powodu wyjazdu przewodniczącego komisji Nutta, który wyjechał do Katowic z polecenia centralnej komisji węglowej w Paryżu, celem wystarania się o dostawę wagonów dla

przesyłki węgla do prowincyi poznańskiej. Pułk. Nutt oświadczył, że Niemcy zobowiązali się do starcia Polsce 300 ton dziennie górnośląskiego węgla. Ogółem mają Niemcy dostarczyć Polsce 72.000 ton węgla miesięcznie. Władze niemieckie rozpoczęły już wysyłkę górnośląskiego węgla do Polski.

Katastrofa aprowizacyjna we Lwowie

Lwów (telef.). Lwów stoi pod grozą katastrofy aprowizacyjnej. Od kilku dni mieszkańcy nie otrzymują wcale chleba, ani mąki, kartofil bardzo mało, a opał dostaje się w minimalnych ilościach. Przyszła wprawdzie pewna ilość kar-

tofil na dworzec kolejowy, ale ponieważ transportowano je w wozach otwartych, wszystkie zapasnie zgniły lub przemarzały. Mimo, że magistrat pobiera po 20 halerczy od karty chlebowej, chleba dostać nie można.

Czechom przyznano 40 gmin na Śląsku raciborskim.

Morawska Ostrawa (PAT). Czeskie biuro prasowe donosi: W ostatnich dniach pojawiły się pogłoski, jakoby Czesi mieli otrzymać ze Śląska raciborskiego jedynie 26 gmin. Ze strony poinformowanej donoszą, że ilość gmin, jaka

Czesi mają otrzymać, jest daleko większa. Na Śląsku raciborskim uzyskali Czesi ok. 40 gmin. O przynależności innych gmin tego okręgu rozstrzygnie koalicyja później.

Przed wybuchem wojny Estonii z Łotwą.

Helsingfors. (S. Tel. wł.) Według doniesienia z Rewalu zostały zerwane rokowania między Estonią a Łotwą. Zerwanie tych rokowań wywołało silne napięcie w stosunkach wszystkich państw nadbałtyckich. Obiegają pogłoski o nieuniknionym wybuchu wojny między Estonią i Łotwą. Pogłoski te są ze strony łotewskiej

dementowane. Pewien angielski oficer, członek angielskiej misji wojskowej oświadczył korespondentowi pewnego pisma, w Rewalu, że stosunki między Bermontem a koalicyją znacznie się polepszyły i że nie jest wykluczone, że między Bermontem a koalicyją przyjdzie do porozumienia.

Zwycięskie walki Petlurówców z Denikinem.

Kamieniec Podolski. (W. B. K.) Ukraińskie sfery rządowe komunikują: Armia ukraińska rozpoczęła ofensywę na froncie Denikina i odniosła szereg sukcesów. Pomyślne dla Ukraińców walki toczą się na linii Wapniarka-Tuuczyn-Braclaw.

Odesa. (W. B. K.) W związku z rozpoczęciem ofensywy ukraińskiej przeciw Denikinowi informują sfery sztabowe armii ochotniczej, że sukcesy Ukraińców są tylko lokalne. Ukraińcy odnieśli je dlatego, że przetrucili na front Denikina wszelkie swojsze siły, chcąc w ten sposób uniknąć przerwania komunikacji między Ukrainą a Rumunią.

Kłęski Denikina nad Donem.

Lwów. (W. B. K.) Z Winnicy donoszą do „Wpředu”: 23 października zdobyli bolszewicy Woznesz i wyparli Denikinowców za Don. Straty poniosła szczególnie armia Orsowa, skutkiem zniszczenia przez bolszewików mostów pontonowych na Donie.

Kramarz prezydentem republiki rosyjskiej!

Fraga. (PAT) „Czeskie Słowo” zamieszcza telegram z Kijowa donoszący, że w politycznym

i wojskowym kolach grupujących się koło Denikina, istnieje zamiar pozyskanie dra Krama-

za w celu uregulowania stosunków wewnętrznych w nowej Rosyi. Partye demokratyczne zaproponowały rzekomo dr. Kramarzowi objęcie prezydentury rosyjskiej republiki. Stanowisko Denikina co do tej kombinacji dotychczas nie jest znane. Partye socjalistyczne sprzeciwiają się stanowczo wszelkiemu włączeniu się dra Kramarza do wewnętrznych stosunków Rosyi.

Pobyt delegacji gdańskiej w Warszawie.

Warszawa, 4 listopada.

(A) Mnożą się odziski, że część Niemców gdańskich rozumie lepiej swoje zadanie wobec miasta rodzinnego, które nigdy przed drugim rozbiorem Polski nie było pruskim, niż obóz działaczy pruskich, skazujących Gdańsk raczej na zatrię, byle tylko nie uchronić na uszczerbek dawniejszej, przedwojennej hegemonii Prus.

Oto przybyli teraz do Warszawy przedstawiciele niemieckiego Związku gospodarczego „Wirtschaftsverband“ w Gdańsku, w liczbie 10, aby razem z przedstawicielami Polaków gdańskich na wspólnej naradzie z Komitetem polsko-gdańskim w Warszawie nawiązać jak najściślejsze stosunki gospodarcze między Wolnym miastem Gdańskiem i państwem polskim. — Przbycie nastąpiło wczoraj, w niedzielę dnia 2-go listopada, pierwsza konferencja odbyła się już dzisiaj. W tym pośpiechu gra rolę i sentyment historyczny, oparty na dawnej łączności Gdańska z Polską, gra także rolę jeszcze większą zrozumienie, że tylko przez Polskę i dzięki Polsce Gdańsk odzyska to stanowisko z wieków dawniejszych, kiedy to w stuleciu szesnastym wysyłał więcej zboża, niż w 1913 roku.

Na czele Komitetu polsko-gdańskiego w Warszawie stoi pan Stanisław Karłowski, dobrze znany we Lwowie dawny dyrektor Banku Przemysłowego teraz dyrektor Banku Handlowego i prezes Związku Banków polskich. Jako wiceprezesi pomagają mu pan Julian Tolłoczko, prezes Związku cukrowników i p. Bogusław Herse, prezes Stowarzyszenia kupców polskich. Po stronie niemieckiej pierwsze skrzypce gra królewski radca handlowy, Wieler. Jest też cały szereg fabrykantów i kupców niemieckich. Nie brakuje nawet właściciela ziemskiego z przyszłego okręgu Wolnego miasta Gdańska, p. Ziehma.

Przybyli też i przedstawiciele ludności polskiej w mieście i okręgu gdańskim, a mianowicie dr. Panecki, dr. Kubacz, dr. Jasiński, dr. Kierski, hrabia Oswald Potocki, pan Dobrowolski, prezes robotników polskich w Gdańsku i p. Leszczyński.

Jest rzeczą znamionną, że na powitanie polskie i niemieckie pan Tolłoczko pan radca Wieler wyraził żal, że nie umie po polsku, aby mógł po polsku odpowiedzieć panu Tolłoczce i jego towarzyszy. Wyrzcił przecież przekonanie, że Polska i Gdańsk, które były połączone ze sobą przez wieki całe i teraz, po pewnej przerwie, znowu z woli losu mają być złączone i wytworzą łatwo warunki wzajemnie pomyślnego rozwoju w dziedzinie politycznej, ekonomicznej i kulturalnej. Gdańsk był przez całe wieki wiernym towarzyszem Polski i to nie tylko w pomyślnych, ale i w ciężkich czasach. Nigdy też nie przestał być bliskim Polsce.

Prace Zjazdu postanowiono podzielić na trzy działy:

1. Dział komunikacji kolejowych, rzeczowych, sprawy portu, nawigacji morskiej, poczty i telegrafu.

2. Dział finansowy i bankowy wraz z celami.

3. Dział przemysłowo-handlowy.

Gdańsk tedy garnie się do Polski i trzeba umieć z tego skorzystać, nie zważając na drobności, jak ujadania hrabkajstów gdańskich.

Wielkie zwycięstwo Denikina nad bolszewikami.

Praga (PAT) Czeskie biuro prasowe donosi z Berlina: „Acht Uhr Abendblatt“ donosi z Zurychu: Denikin wysłał radiotelegram, w którym donosi, że w okol. Izmajowa i Wieronczia wojska jego zniszczyły armie operacyjne sowieckie i

wzięły do niewoli 10.000 czerwonych gwardzistów. Armia Denikina posunęła się na odległość 60 km pod Kursk, a koło Briańska posunęła się o 100 km naprzód.

Ciężka klęska Judenicza pod Petersburgiem.

Praga (PAT) Czeskie biuro prasowe donosi z Moskwy: Komunikat bolszewicki z dnia 3 bm. podaje: Po ciężkich walkach przed Petersburgiem została armia Judenicza dnia 3 bm. całkowicie pobita. Wojska czerwone zdobyły Roksę i Gatozynę, wskutek czego Judenicz musiał podjąć odwrot, pozostawiając na placu boju rannych, wielką ilość broni i materiału wojennego. Wojska czerwone nie mogą nadążyć w po-

ścigu za wojskami Judenicza. Dotąd zdobyto kilka tysięcy karabinów, przeszło 100 karabinów maszynowych, około 50 dział i olbrzymią ilość materiału wojennego. Odwrot Judenicza rozciąga się na całym froncie od zateki fińskiej aż do Ługi. Judenicz wprowadza w swoim odwrocie wszystkich mężczyzn z opróżnionych miejscowości.

Nowa propozycja pokojowa bolszewików.

Praga (PAT). Czeskie biuro prasowe donosi z Paryża: Z Kelsingforsu donoszą: W Moskwie odbyła się pod przewodnictwem Lenina konferencja, w której Czicherin przedał do wiadomości nowa propozycje pokojowa sowieckiego rządu sowieckiego, pod adresem ententy. Konferencja zgodziła się na te propozycje, postanowiła jednak na wniosek Sierozjewa zakomunikować naprzód treść propozycji pokojowej wojskom na froncie. Wojska na froncie mają głośno

nam, czy propozycja pokojowa ma być wręczoną koalicji.

Niemcy uwalniają Radka.

Moskwa (S. tel. wł.). Rząd sowiecki zgodził się na uwolnienie w drodze wymiany z Radka Sobieskiego trzech niemieckich zakładników: konsula Parłota, Strassa i Bendla. Jak się wydaje, rząd niemiecki zaakceptuje tę propozycję.

Koalicja przyznała Rjękę Włochom

Berlin (S. Tel. wł.) „Berliner Tageblatt“ donosi z Rzymu: Według informacji dziennika „Popolo Romano“ zgodzili się wszystkie państwa koalicji na przyznanie Rjęki Włochom. Tylko Ameryka domaga się umiędzynarodowienia polu, z wykluczeniem wszelkich wpływów włoskich.

Wrzenie rewolucyjne we Włoszech.

Lugano (S. Tel. wł.) „Secolo“ donosi: Socjaliści postanowili urządzić w dniu 9 bm. manifestację na rzecz obwołania republiki rad i dyktatury proletariatu we Włoszech. We wszystkich większych miastach przemysłowych ma-

ją się odbyć w tym celu olbrzymie demonstracje. Rząd włoski zarządził na dzień 8 i 9 bm. zastrzone pogotowie zbrojne.

Koalicja a humunia.

Wiedeń (S. Tel. wł.) Przechwycono radiotelegram z Paryża, z którego wynika, że Rada pięciu postanowiła wezwać Rumunów do natychmiastowego opuszczenia Węgier. O ile Rumuni nie zastosują się do tego wezwania, w przeciągu 48 godzin nastąpi zastosowanie represaliów.

Wilson zrezygnował z przewodnictwa w Lidze narodów.

Praga (PAT). Czeskie biuro prasowe donosi z Berlina: „D. Allg. Zeitung“ podaje z Bazylei: Według doniesień pism genewskich, zamierza prezydent Wilson zrezygnować z przewodni-

ctwa w Lidze narodów i odstąpić ten urząd Pawłowi Huysmansowi, belgijskiemu ministrowi spraw zagranicznych. Dzienniki dodają do tej wiadomości, że krok Wilsona oznacza ustęp-

Przegląd salonu sztuki.

Ustalił się niejako na krakowskiej wystawie sztuk pięknych system przedstawiania, ile możliwości, kolekcji prac danego artysty. Należy to uznać za pożądane, gdyż zamiast przypadkowego wrażenia i i sądu, mamy przed oczyma pewną linię rozwojową, pewien okres przeżywania, a jest to szczególnie ważne u indywidualności wielostronnych. Wtedy bowiem, rozmaite rodzaje zainteresowania się, mogą dawać całą skalę wartości, najjednostajnie bardzo odległych. Względ ten nie znajduje zresztą bezpośredniego zastosowania do kolekcji prac poważnego artysty, jakim jest H. Szczygłowski. Bije z tych rzeczy nuta przeobrażenia jednostajna, jednakże interesująca i niepowszednia. Mamy do czynienia ze zdecydowanym pejzażystą, lecz z typu dość rzadko spotykanego, bo pejzażystą dekoracyjnym, stylizowanym, niekiedy wkraczającym wyraźnie w sferę symbolu. Jest to jego cechą dominującą i tym punktem widzenia, z jakiego brać go należy. A więc koniecznym jest tu zrozumienie, że w obrazach Szczygłowskiego nie chodzi wcale o wierne odtworzenie natury, jako takiej, a stąd zarzut wszelkich „nienaturalności“, jaki mógł być postawionym tak łatwo, upada sam przez się.

Cóż stąd że sylwety drzew, owe przewysnute brzozy, lśniące białością kory, jakby wypomniły własne światło lub owe również „własne“ konary naszych sesen, są tak szczególnie rozdarłe i przytoczone, naciskiem niewidzial-

nej tragicznej dłoni losu? Artysta tak chciał właśnie! A nie byłoby to żadnym argumentem, gdyby w pomoc nie szła mu wewnętrzna, artystyczna logika. Bo to konieczne.

A tę logikę wyczuwamy, jeżeli spojrzymy np. na „Park oszroniony“, tonący w s. no-fioletowym dymie zmierzchu, przez oczy artysty, omglone w owej chwili jakąś zadumą, włączając się po prostych, zastygłych alejach, i rozmyślających, co czuć mogą, te odarte z koronek listowia, szkielety drzew, czuwające — przeciw nadziei. Albo ów krajobraz polski „Po burzy“, pod niebem ołowianem tak posępnie groźnym, że nie zdola go rozjaśnić żadna tęcza — a natomiast, jak dwa anioły nad nędzną chatą, — łyska z jednej strony napiętą srebrną struną, harficzne ciało brzozy z drugiej świeci się i pręży bocian na gnieździe, stróż dachu i progu.

Łatwiejszym jest poddanie się nastrojowi „Zadymki“, bardziej czytelny, doskonaliej technicznie, choć przypomina zarówno „Ślad“ Weysenhoffa, jak niektóre „noce“ Chełmińskiego. Ale na pewnym poziomie takie spotkania są nieuniknione. Gest wychylenia skostniałego żołnierza w stronę zionącej pustką chaty, z której zadymka — z taką wirtuozyą malarską — zadawa śnieg rozpylny — pozostaje w pamięci. „Wigilia“, trochę humorystyczna w typach i tańsza w kompozycji, ma dolne efekty zaróżowionego śniegu. „Cmentarz w Wólczesku“ przemawia znowu indywidualności drzew i owych krzewy, wyrastających w oczach w nieskończoność, z żywej głębi żal-nybch serc. „Budząca się wiosna“, ma chłód i świeżość, owej prężącej

siwo wobec belgijskiej pary królewskiej, która w czasie wizyty w Ameryce zabiegała o to, aby siedzibę Ligi narodów przeniesiono z Genewy do Brukseli. Wilson jest za tem, aby Genewa pozostała nadal siedzibą Ligi narodów, natomiast rząd belgijski otrzymałby rekompensatę w formie oddania Huysmansowi urzędu przewodniczącego Ligi narodów.

Kolejarze ruszyli się do służby polskiej.

Lwów (telef.). Kolejarze polscy, w dniu 1 b. m. zgłosili się do służby polskiej.

Przekrzywdzenia urzędników lwowskich.

Lwów (telef.). Dnia 1 b. m. urzędnicy z powodu braku banknotów koronowych, dostali zapłatę pensji w merkach, przyczem policzono im marki po 193 K. Pomoczą normalnie marki liczy się dziś po 175 K, więc urzędnicy na tej nowej wypłacie stracili nie którzy znaczne kwoty. Wskutek tego panuje wielkie rozgorzczenie wśród świata urzędniczego. Część urzędników odwołuje się do sądu.

Tragiczny wypadek kuryera dyplomatycznego.

Lwów (telef.). Ministra poczt i telegrafów p. Lindego i brata jego, konsula w Bukareszcie, dotknął cios bolesny. Siostrzeniec ich, Stanisław Kamberski, w służbie kuryerstwa dyplomatycznego naczelnego dowództwa i słuchacz szkoły politycznej w Warszawie, padł ofiarą tragicznego wypadku od kuli rewolwerowej. Zwiłki sprowadzono do Lwowa, gdzie odbędzie się pogrzeb we czwartek dnia 6 b. m., o godzinie 3 po południu, z dworca kolei na cmentarz Lyczakowski.

Nieudolny występ włamywaczy.

Lwów (telef.). Minionej nocy dostali się niewyśledzeni dotychczas sprawcy do księgarni Gubrynowicza i Schmidta przy placu Kapitulnym, skąd po rozbięciu kasy zabrali gotówkę. W dalszej pracy przeszkodził im policjant, który puścił się za nimi w pogon. Sprawcy, uciekając ulicą Serbską, rzucili torbę z łupem, którą zdeponowano na policji. W torbie znajdowały się także narzędzia złodziejskie. Wzmiankowane dotychczas nie wyśledzono.

Brak żywności w Tarnowie.

Tarnów (PAT). Miejska rada aprowizacyjna i rada gospodarza powiatowa wystosowały do Sejmu i do ministerium aprowizacji telegram, w którym zwracają uwagę, że Lądzy dzień bezowocnych porad przyspiesza tylko katastrofę aprowizacyjną. Telegram zwraca uwagę, że jedynym wyjściem jest rozszerzenie obowiązków dostawy na szerszy ogół posiadających co najmniej pięć morgów, nawet przy równoczesnym ewentualnym podwyższeniu dla nich należności.

się w niewiadomych dreszczach młodzieńczej postaci, efebą raczej niż dziewczyną, której u nóg legła bryła topiącego się w bezkształt śniegu, która jednak nie zatraciła jeszcze kontury jakby postaci pokonanego przeciwnika, widać z niej zimę i ciemność. Zbytecznym już i banalnym zdaje się pląs orzący rolę na drugim planie, — wystarczają te budzące się barwy i wady, tu czarna gleba, oddychająca wśród roztopów. Inna „Wiosna“ bez porównania słabsza, zarówno w ciężkiej, niezgrabnej sylwecie doniu, jak barwach innych i nie tłumaczących się. „Zwiędłe kwiaty“ nie są niczym innym, jak przeciętną martwą naturą. Natomiast „Rybak“ ma znakomitą dół, przedświtowe mgły i rosy szarego, przedrania — i jest jedną z najlepszych rzeczy artysty. Osobną grupę stanowią rysunki bardzo szczerze i bezpośrednio, jak owa „Wiosna w Czewlu“, która dla nieświadomych i dzieci ma przedstawiać „Walkę bocianów“, oraz autolitografie, znowu świadczące o zdecydowanym talencie dekoracyjnym, w połączeniu z głębokim przekładem uczuciowym, jak w rzeźbionym „Cmentarzysku“, gdy „Pijana brama Floryańska“ może być zaliczoną do najbardziej artystycznych karykatur.

W „Świątlicy“ czekają nas rzeczy interesujące. Przedewszystkiem Sichulski inny niż ten, któregośmy dotychczas znali. Ten talent tak oryginalny i tak odporny na wpływy obcych kultur, że według znanej angielskiej, z pobytu we Włoszech wywiózł, jako cały dorobek, studium dwóch osłów z T. voli, — jakby otworzył oczy i uległ sugestji rzeczy widzianych a by-

Przemysł wobec katastrofy głodowej.

(Od naszego korespondenta).

Przemysł, 4 listopada.

Stosunki aprowizacyjne w mieście naszym są tak opłakane, że myśl o najbliższej przyszłości przejmują trwogą. Jesteśmy od sześciu tygodni bez chleba, od sześciu miesięcy bez mąki i cukru, nie mamy nafty, węgla, dżewia, ani nawet soli, mimo iż o 15 km. stąd w powiecie dobromilskim, znajdują się warzelnie solne. Na 400 wagonów zboża, które mieliśmy wydobyć jako kontyngent przeznaczony dla zaopatrzenia powiatu, deklarowali obszarnicy zaledwie 38 wagonów, ściągnięto zaś niespełna dwa. Obszarnicy wysprzedali zboże po cenach paskarskich. Drobni rolnicy, o ile posiadają gospodarstwa obejmujące mniejszy niż 10-morgowy obszar, w myśl przepisów wolni są od obowiązku dostarczenia zboża, o ile zaś posiadają obszar większy, bądź dla obejścia przepisów wydzierają część gruntu i wykazują obszar mniejszy, bądź tłumaczą się kiepskim urodzajem. Gdy wskutek strajków inscenizowanych przez Niemców w kopalniach śląskich zaopatrzenie miasta w węgiel stało się niemożliwym, rząd miasta zażądał od obszarników dostarczenia drzewa. Obszarnicy czynią atoli największe trudności, utrzymując, że materiał potrzebny jest na budulec. A przecież gdy ludzie giną z głodu i zimna i nie ma żadnej rady, nie czas myśleć o budowie. Nieznaczna ilość drzewa, która się niedawno pokazała, rozchwytano w tajemniczy sposób. Na drzwiach biura żywnościowego tuż, Magistratu widnieje stale kartka z napisem: „węgiel niema“. Jeśli wyjątkowo wyda się komu jaką asygnatę, czyni się to cichaczem, dla osób protegowanych. Szerokie warstwy ludności są przy nadchodzącej zimie zupełnie bez opał i bez nadziei otrzymania go skądkolwiek.

Ta klęska głodowa i opałowa skłoniła Organizację Polską miasta Przemysła, Związek Narodowy robotniczy, Koło polityczne Polek i Radę funkcyjaryuszy państwowych do zwołania Wiecu obywatelskiego, który odbył się w sali Sokoła przy licznej współudziale publiczności. Po zagajeniu wiecu przez prezesa Organizacji Polskiej prof. Przyjemskiego, wybrano prezydium w skład którego weszli: p. Przyjemski jako przewodniczący, p. Fronczak, jako zastępca i p. Pazowski jako sekretarz.

Referat o smutnych stosunkach aprowizacyjnych w Przemyslu wygłosił p. St. Jankowski, przypisując przyczynę klęski samolubnemu postępowaniu obszarników, dbających o własną kieszonkę, i nie liczących się zupełnie z potrzebami społeczeństwa.

Także pod adresem władz miejscowych skierował mówca ostrze zarzuty, z powodu rzekomej opieszłości w ściąganiu zboża.

Ataki te, skierowane niesłusznie głównie przeciw osobie starosty, cieszącego się w całym powiecie zasłużoną sympatią i zaufaniem, odparł: radca namiestnictwa p. Srokowski i burmistrz Kostrzewski, wskazując na spóźnione wydanie ustawy zbożowej. Nie było czasu na

sporządzenie katastru i na przygotowanie zarządzeń wykonawczych. Nadto wyznaczony dla Przemysła kontyngent jest tak mały, iż wystarczyć może zaledwie na 3 do 4 miesięcy. Inne powiaty jak Łańcut, Brzozów, dokąd nas odesłano, odmówiły dostarczenia zboża, grożąc odparciem siłą wszelkich prób przymusowej rekwizycji. Spóźnione żniwa, brak sił roboczych i lenistwo chłopów — oto dalsze przyczyny braku zboża. Nadto ustawa jest także z tego względu wadliwa, że nie liczy się z rzeczywistym stanem zasiewów, żądając po 25 kg ziarna od każdego morga. Powstają stąd nieraz sytuacje niemożliwe. Tak np. księżna Lubomirska z Bakońcycze jako właścicielka 3000-morgowego obszaru ma obowiązek dostarczenia 60 wagonów zboża, gdy jednak tylko mała część tego obszaru została uprawiona, cały zbiór wynosi zaledwie 30 wagonów. Jako drastyczny przykład stanowiska obszarników w tej kwestyi przytoczył przewodniczący N. Z. R. p. Robliczek fakt następujący: gdy delegaci N. Z. R. na polecenie starostwa zażądali od pewnego obszarnika kontyngentu zboża, otrzymali odpowiedź: „ja już się dość żebraków nawspierałem“, a gdy mu zwrócono uwagę na opinię publiczną, odparł: „ja gwizdję na opinię publiczną“. Mowca skończył

słowami: „Tak to w czasie, gdy lud polski w krwawym pocie pracuje nad odbudową Państwa, szlachta, która je przed 150 laty zgubiła, na każdym kroku paraliżuje jego pracę“.

Po wyczerpującej i żywej dyskusji powzięto rezolucję domagającą się od Rządu energicznej akcji w kierunku obmyślenia i spiesznego zastosowania środków zaradczych. Zarazem zaprotestowano przeciw urzędowemu sprawozdaniu o pobycie delegata rządowego, zamieszczonemu w „Gazecie lwowskiej“ z dn. 15 października br. Nr. 238, w którym powiedziano, że powiat przemyski „można w zupełności uznać, za czynny i zdolny nie tylko siebie wyżywić, lecz dać nadto nadwyżkę produktów“.

Dalsze żądania, domagające się usunięcia obcych z Przemysła i ustąpienia starosty p. Hellera, są niesprawiedliwe i znajdują wytłumaczenie jedynie w rozgoryczeniu wywołanem groźną sytuacją.

Równocześnie odbyło się w sali Magistratu zwołane przez Wydział Stowarzyszenia zawodowego zgromadzenie robotników budowlanych wszelkich kategorii. Pod przewodnictwem p. W. Wojciechowskiego referowali tam pp. Siwik, Szlam i trzech Wójcikowie również w przedmiocie tej beznadziejnej sytuacji. S.

Wielka afera korupcyjna w Czechach.

Szef sekcyi chciał przekupić ministra. — Cersacyjne aresztowania.

Kraków, 5 listopada.

(m-m) Pisma, wychodzące w Czechach, przyniosły sensacyjną wiadomość o aresztowaniu szefa sekcyi w ministerstwie skarbu, Jiraka. Aresztowania tego dokonał dyrektor policji praskiej, w salonie recepcyjnym ministr. spraw zewnętrznych, dra Benesza. Jirak chciał przekupić ministra i jego sekretarza, aby w ten sposób pozyskać ich dla wielkiej transakcyi handl. z Rotterdamskiem Towarzystwem Bankowem i z „Societe Generale“. Czecho-Słowacka republika miała dostarczyć konsorcyum 200.000 ton cukru. Jeszcze przed wysłaniem transportów konsorcyum zobowiązało się wypłacić rządowi 300 milionów franków.

Dr. Benesz był przeciwnym tej transakcyi i chciał sprawę przedłożyć zgromadzeniu naro-

dowemu. Jirak usiłował za pomocą łapówki w kwocie 150.000 koron zjednać sobie naprzód sekretarza ministra, a potem ofiarował drowi Beneszowi kilka milionów koron, jeżeli zechce mu pójść na rękę.

W sobotę dnia 1 listopada Jirak zjawił się znowu u ministra spraw zewnętrznych. Dr. Benesz oddał się na chwilę do sąsiadującego z salonem pokoju, gdzie już czekało kilku detektywów. W chwilę później aresztowano Jiraka.

Jednocześnie aresztowany został Suma, dyrektor praskiego banku kredytowego. W porozumieniu z policją praską uwięziono jako zamieszanych w wielkie korupcyjne afery węglowe dyrektora, dysponenta i prokuratora banku agrarnego w Bruex, dra Freunda w Wiedniu i 20 innych osób.

Kobieta, która zmartwychwstała... Samobójstwo pielęgniarki. — 15 godzin żywa w trumnie. — Co mówi lekarz?

Berlin, 4 listopada.

(m-m) Pisma berlińskie przyniosły wiadomość, że młoda kobieta, Minna Braun, którą jako umarłą złożono do trumny, po piętnastu godzinach zaczęła dawać znaki życia. Okazało się, że rzekomy trup żyje.

Jest to niezmiernie ciekawy wypadek pozornej śmierci, zwłaszcza że mniemany skonspowodowany był samobójstwem przez otrucie. Minna Braun, pielęgniarka w szpitalu, z powodu nieszczęśliwej miłości zażyła tak wielką dawkę morfiny i weronalu, że inną istotę o organizmie

słabszym zabiłoby to niechybnie, a u panny Braun wywołało to tylko stan odrętwienia letargicznego. Obecnie zmartwychwstała samobójczyni czuje się znacznie lepiej i wkrótce zapewne zupełnie powróci do zdrowia.

Dr. Wagner, lekarz, który skonstatował śmierć Minny Braun, tłumaczy swą pomyłkę w następujący sposób:

„Nieznana mi podówczas z nazwiska samobójczyni zbadałem dokładnie, kiedy ją do szpitala przywieziono. Ciało było kompletnie sztywne, puls i serce przestały bić, oddechu ani

ych. I tak: „Zuzanna“ przypomina Boucher'a „Dyanę w kąpielu“ tylko przetłumaczoną na typ mniej subtelny, z głową pospolitą i z tydkami mniej strzelistymi, o grubych wążaniach kciuków. A ten kokryt szaro-zielonych puszystych kłębow drzew? Czy to przypadkiem nie Watteau?

Odrębne, lecz równie wyraźne znamię obcego wpływu, tym razem włoskich prymitywów, nosi „Madonna“. Mówi o tym układ kompozycji „na dnie beczki z cyprysowych drzew“, typ dziecka, sumienne opracowanie szczegółów, a nawet owe misterne figurki trzech królów w tle.

U artysty tak dojrzałego i tej miary, pokrewnieństwa owe nie mogą być żadnym zarzutem, — jest to proste zaznaczenie faktu otwarcia oczu na światy, dotychczas ignorowane, które może być płodne w niespodziewane rezultaty artystyczne.

Nowym, godnym pilnej uwagi talentem jest Eug. Geppert. Znajduje się wprawdzie w fazie poszukiwania własnej drogi, ale już dziś mówi nam o tem, że potrafi być kimś. A kim, to się dopiero okaże. Z kilku jego prac, należy każda do inego świata. „Portret mężczy“ ma zacięcie czysto francuskie, z doby impresjonistów i panowania zimnych tonów. Studyum „Jeździec w stroju szwedzkim“, ma dużo życia, ciepłą barwę i rembrantowskie efekty światłocienia. Nowożytnie dekoracyjnym jest „Geniusz“ o czarujących skrzydłach, nadający się rodzajem kompozycji na witraż lub fresk ścienny, a „Corona“ ma duży, nawpół ilustracyjny wdzięk we

współczesnym ujęciu, i rozmyślnem stylowem przerysowaniu sylwetek koni i kobiet, wydobytych sprężystością z pośród gorących plam kwiatowych.

Setkiewicz w pejzażach odznacza się tą samą cechą, co w studyach głów, mianowicie ciepłą nasyconą barwą i linią puszystą, wnoszącą, zamiast oschłego konturu. Daje to świeżość i tęgą soczystość jego bryłom, lecz rysunek jest ciężki a stosunek światła do stópnia zachmurzenia znika, przeważnie fałszywy.

Kossak Wojciech jest zawsze sobą, naszym sympatycznym i kochanym, — a choć ulubiony, ametystowy refleks na piasku parku łazienkowskiego niewiadomo skąd się bierze, — to zastęp dziarskich zuchów na tegich koniach każe zapominać o tym

Tad. Cybulski zastanawia rozmachem, z jakim rzuca próbki różnych technik, przeważnie w pejzażach, tworzonych pod promieniowaniem twórczem kultur Zachodu — lecz przedewszystkiem zajmuje jako plastyk. Jego „Grupa ludzi“ związana w sposób skombinowany, mimo pewnej barokowości gestu i drobnego rozmiaru, — budzi przeczcucie monumentalności, — a „Mężczyzna i kobieta“ w miłosnej walce ma dramatyczne napięcie dużej miary. Oba utwory będą szczerze zaciekawienie, mimo pewnego zapatrzenia się na Rodin'a.

Z pozostałych, Kisielewska daje miękko modelowne, sumienne ujęte studia z natury dziecka, które byłoby żywe, gdyby nie konwen-

cyonalna nowa karnacja. Jadw. Nowotworna zdradza dużą opanowaną kulturę w licznych „martwych naturach“ i „wnętrzach“, gdzie stare makaty i antyczne sprzęty są przestudyowane ze znanstwem i umiłowaniem, a oddane z dużym smakiem artystycznym. Dzierżyńska-Kosińska natomiast raz: nieuzasadnioną jaskrawością przypadkowych punktów, i na razie nie rokuje. Jabłoński przy całym niewyrobieniu artystycznym, ma śmiały gust w oryginalnem ujęciu wyrazu i światła. Inni artyści dali rzeczy zbyt mało mówiące, aby mogły służyć za dostateczny materiał krytyczny. Należy zaprzeczyć wypowiedzenie się pełniejsze, dziś jakikolwiek sać byłby przedczesny i może z krzywdą dla młodych talentów.

Osobną gałota mieć medal Raszki, niestanowiący nowego przyczynku w jego twórczości oraz miniatury Janiny Grossmannowej, jednej z nielicznych pracownic na tem polu. Pani G. ową pogodną sztukę 18-go wieku zaprawia dziwną melancholią, aż nazbyt nowożytną, a równocześnie archaizmem średnio-wiecznej formy. Decyć to niepokojące wrażenie, które z trudnością można pogodzić z ustalonym pojęciem miniatury, — ale jest bezsprzecznie oryginalnem, co w każdym razie przemawia na korzyść twórczyni i każe oczekiwać dalszego rozwoju w pięknej, wytwornej przez nią gałęzi sztuki.

Ewa Luskina.

śladu. Wszystkie stosowane w takich wypadkach próby lekarskie dały wynik ujemny. Na podstawie tego gruntownego zbadania doszedłem do przekonania, że śmierć wskutek zażycia trucizny już nastąpiła. Przypuszczam, że wskutek zimna i silnego działania trucizny ujawnił się stan pozorniej śmierci, który wprowadził mnie w błąd.

W domu Szopena.

FILIZYTERKA NA CMENTARZ. — WMUROWANIE TABLICZKI PAMIĄTKOWEJ.

Paryż, 4 listopada.

(1). Co roku, w rocznicę śmierci wielkiego muzyka polskiego, mieszkająca w Paryżu Polonia oraz wielbiciele jego nieśmiertelnej pieśni, Francuzi, udają się na grób Szopena, spoczywający na cmentarzu Pere Lachaise, aby tam u skromnej mogiły złożyć garść kwiecica temu, który imię polskie rozślawił po świecie całym.

W tym roku, jako w 70-tą rocznicę skonu kompozytora, owa „holdownicza pielgrzymka“ udała się nie na cmentarz, lecz tam, gdzie Szopen przeżył najpiękniejsze lata swego życia, do domu przy ulicy Taitbout, w którym mieszkał Szopen w latach 1842—1849. Uroczystość odbyła się pod przewodnictwem hrabiego Zamoyckiego, ambasadora Polski w Paryżu; licznie reprezentowaną była kolonia Polaków i polskie legiony.

W ścianę domu, zamieszkiwanego ongiś przez największego twórcę muzyki polskiej, została wmurowana pamiątkowa tablica, przyczem prezes Towarzystwa imienia Fryderyka Szopena, p. Camille Le Senne, wygłosił podniosłe przemówienie, którem — jak zaznaczył — pragnął złożyć hołd nie tylko zmarłemu mistrzowi, lecz i duszy polskiej, której on był genialnym piewą.

Artystka Komedyi Francuskiej, p. Zuzanna Devoyod wygłosiła w czasie uroczystości piękny poemat, przypominający, iż pamiątkowy dla Polaków dom przy ul. Taitbout, u wylotu skweru d'Orleans, jest poza tem domem historycznym, w którym przebywali tak sławni goście, jak: George Sand, Taglioni, Danton, Dubufe, Kalkbrenner, Alcan, Zimmermann i Marmontel.

Minister ostrzega...

MAŁŻEŃSTWA FRANCUZEK Z CHIŃCZYKAMI.

Paryż, 4 listopada.

(m-m) Rozolute, energiczne dziewczęta francuskie postanowiły sobie snąć za wszelką cenę ustrzedz się od staropanieństwa..., albowiem nie grymaszą wcale i w braku białych kandydatów do małżeństwa, nie gardzą kolorowymi... Świadczy o tem okólnik, wydany przez ministra spraw wewnętrznych, Pains'a. Minister, zastraszony coraz liczniejszymi wypadkami małżeństwa pomiędzy Francuzkami a chińskimi robotnikami, ostrzega swe rodaczki, aby lekkomyślnie nie wiązały się z obywatelami niebieskiego kraju.

Gdy bowiem! Chińczycy, po wyręgnięciu kontraktów najmu, powrócą do ojczyzny, żony ich znajdą się w przykrem położeniu... Europejce, choćby najbardziej jakochośnej w żółtym, skośnookim małżonku, trudno będzie żyć się w chińskie stosunki społeczne i rodzinne, a przytem płace robotników w Chinach są bardzo niskie. Nadto minister zwraca uwagę, że Chińczycy zwykli się żenić bardzo młodo, to też prawdopodobem jest przypuszczenie, iż wielu przybawających do Francji, zawzięto już w ojczyźnie legalny związek małżeński. A w takim wypadku ich europejskim żonom przypadłaby rola równie niewygodna, jak mało pochlebna.

Wieczór Turskiego w Krakowie

Humor! Satyra! Aktualność!

W czwartek 20 b. m. w sali Sokoła. Bilety w księgarni Eberta (Hotel Saski). 3874

JACK NOWY SCHERLOK HOLMES

czyli

PRZYGODY SPORTSMANA DETEKTYWA

humorystyczna komedia w 5 częściach 3853

W KINO „WANDA“.

Od 8 listopada inny program.

Sensacyjne zarządzenie min. spraw wewn. Wojciechowskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Piotrków, 4 listopada.

„Dziennik Narodowy“ donosi, że minister spraw wewnętrznych Wojciechowski złożył z urzędu członka Rady miejskiej, Bolesława Dratwę, który dnia 3 września wygłosił z balkonu magistratu gwałtowną mowę przeciw rządowi,

którą zakończył okrzykiem: „Niech żyje rewolucja socjalna!“

Radny Dratwa jest przywódcą miejscowej P. P. S. Prawdopodobnie na te afery Dratwy przyjdzie do rozbiecia Rady miejskiej.

ŻÓŁTY TRÓJKĄT W „UCIESZE“.

ZYGZAKI.

Kanarek i cukier.

(m-m) Ogłoszenia w piśmie to rubryka równie o ile nie więcej interesująca aniżeli wiadomości polityczne, feljton literacki, kronika policyjna.

Ten to dział bowiem daje najlepszy, najbardziej plastyczny obraz życia współczesnego ze wszystkimi jego interesami, potrzebami i niedomaganiem... Literat szukający tematów ośnuty na motywach realnego, powszechnego życia, powinien stanowczo uważnie studiować ogłoszenia...

Jakież np. smutne refleksje nasuwa następujące ogłoszenie, które się ukazało w tych dniach w jednym z krakowskich dzienników:

„Kanarka śpiewającego zamiennie za cukier“.

Kanarka za cukier... Kombinacja zaiste niezwykła, która wskazuje wyraźnie na dwie rzeczy: ktoś może słaby, chory, od długiego czasu pozbawiony jest cukru i chce w zamian za tę słodką przyprawę oddać to, co za bardzo cenne uważa... Pewnie jakaś samotna kobieta, sentymentalna stara panna lub opiekująca wspomnienia minionego szczęścia, wdowa-staruszka chowa sobie płaka, którego miły śpiew rozwesela ją i rozprasza ciężkie poczucie opuszczenia i samotności...

Ale osłabiony organizm domaga się gwałtownie pokrzepienia w postaci gorącej herbaty lub ulubionej kawusi...

A cukru niema... Na kartki dostać nie można, a w „pasku“ kilo cukru kosztuje 60 kor. i więcej. Na taki wydatek nie pozwala skromna emerytura, śmiesznie mała w stosunku do panującej drożyzny...

Więc trzeba poświęcić przyjaciela i towarzysza samotnych chwil — śpiewające ptaszę...

Biedna właścicielka kanarka! Jakże gorzkie musi mieć życie!...

Z Rady miasta.

OTWARCIE NOWYCH ULIC. — KONSERWACYA BRUKÓW. — PRETENSJE POWIATU KRAKOWSKIEGO DO GMINY. — WYNAJĘCIE BUDYNKÓW MIEJSKICH ZWIĄZKOWI MLECZARSKIEMU.

Kraków, 5 listopada.

(4) Nasi rajcowie miejscy są niepoprawni. Zapowiedziane na godzinę 5 posiedzenie Rady miasta, rozpoczęło się z półtoragodzinnym opóźnieniem.

„Dogorywający“ radcowie nie dbają już o sprawy bminne — bo i po cóż sądzą — wszak niedaleko już wybory do nowej rady, w której na pewno się nie znajdą, co niewątpliwie wyjdzie na pożytek miastu.

Na wczorajszym posiedzeniu rozpatrywano sprawy, nie załatwione na poprzednim.

Przewodniczący prezydent Federowicz udzielił głosu radcy budownictwa Kłeczowski, który referował wnioski sekcji I. komisji gruntowej w sprawie linii regulacyjnej Alei Słowackiego.

I tak Rada miejska zatwierdziła otwarcie ulicy wzdłuż willi profesorów na gruntach położonych w Nowej Wsi Narodowej (dzielnica XV.), łączącej projektowany plac zabaw dla dzieci przy ul. Kazimierza Wielkiego z ulicą, mającą się otworzyć nad Młynówką Królewską. Między temi ulicami utworzenie zesłan ogródków. Uchwalono dalej wniosek komisji drogowo-kamionowej, na mocy którego krakowska Spółka tramwajowa zapłaci gminie m. Krakowa, za zezwolenie urzędzenia torów linii tramwajowej

na poszczególnych ulicach, sumy, obliczyć się mające w stosunku do wysokości kosztów za urzędzenie torów — wzdłuż linii wzdłuż torów tramwajowych. Następnie Spółka tramwajowa ma obowiązek ponieszenia rzeczywiście kosztów przy konserwacji ulic, w których istnieją nowe torów tramwajowe, w stosunku do szerokości 40 cm. po obu stronach każdej szyny.

Wnioski sekcji II. i III., dotyczące ugody w sprawie załatwienia pretensji powiatu krakowskiego do gminy m. Krakowa z tytułu odszkodowania z powodu przyłączenia kilkunastu gmin i obszarów dawskich do m. Krakowa — wywołały ożywioną dyskusję, w której głos zabierali przeważnie radcowie-prawnicy.

Wedle kompromisu, zawartego między gminą a powiatem, gmina ma wypłacić Radzie powiatowej, poza wypłaconą jej już w czasie od roku 1910 do 1918 kwotą 213.150 koron, na zupełnie umorzenie jej pretensji po koniec roku 1919 jednorazowo kwotę 62.000 koron.

Następnie gmina krakowska ma się zobowiązać do wypłacenia powiatowi krakowskiemu przez lata 1920, 1921 i 1922 — w ratach kwartalnych z dołu, na zaspokojenie wszelkich z powyższego tytułu pretensji powiatu do gminy, po 5.000 koron kwartalnie, t. j. 20.000 koron rocznie, bez względu na wynik obrachunkowy, jeżeliby wypadł między temi oboma instancjami.

Na pokrycie powyższych pretensji postanowiono użyć kwoty 56.000 koron, wstawionej do budżetu z roku 1918—1919, oraz kwoty 18.000 koron, przypadającej na ten cel z budżetu drugiego półrocza 1919 roku, resztę 8.000 koron z budżetu 1917—1918 roku.

Radca Wielgus i Rosanzweig sprzeciwili się wnioskowi sekcji, dowodząc, że Rada m. nie powinna zezwolić na podarunki na rzecz powiatu. W głosowaniu wniosek sekcji nie przeszedł, natomiast Rada m. oświadczyła się za wnioskiem radcy Wielgusa.

Przystąpiło dalej do wyboru członków z m. Krakowa do Rady nadzorczej gwarectwa jawornickiego. Wybrani zostali prezydent Federowicz, wiceprezydent Sare, pos. Bobrowski i r. Halatkiwicz.

Rozpatrywano dalej wniosek sekcji I., który postanawia wynająć Galic. Związkowi mleczarskiemu w Krakowie z realności miejskiej przy ul. Jabłonowskich cały budynek, mleczarnię miejską starowiący, jak najmniej placu ogrodzonego do budynku powyższego przylegającego, oraz maszyny i sprzęty mleczarskie, dalej dwa sklepy, za czynnikiem rocznym 4.800 koron. Okres trwania najmu ustanawia się na lat sześć, począwszy od 1 października 1919 r. za tem zaiste anomalnym zastępowaniem, że wcześniejsze rozwiązanie umowy może nastąpić tylko ze strony Związku, za 3-miesięcznym wypowiedzeniem pierwszego dnia każdego miesiąca. Gmina zezwała Związkowi na wykonanie potrzebnych przeróbek. Natomiast Związek mleczarski zobowiązuje się zopatrzyć w mleko zakłady gminne i instytucje humanitarne, które dotąd gmina zopatrzała we własnym zarządzie, nadto zobowiązuje się Związek porozumiewać się z magistratem przy każdorazowym uszanowaniu i zmianie cennika produktów mleczarskich.

W dyskusji wyłonionej część radców oświadczyła się za wnioskiem, inną przeciw. W głosowaniu wniosek sekcji I. został uchwalony.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, odbyło się posiedzenie tajne.

Pamiętajcie o żołnierzu polskim!!!

Z TEATRU NOWOSCI.

Wielkie zainteresowanie w mieście wzbudził zapowiedziany przez Krak. Tow. operowe występ primadonny warszawskiej

MARYI MOKRZYCKIEJ

w H. Hebel — Halka z Mokrzycką graną będzie w piątek 7 b. m. Bilety u p. Rudnickiego linia A-B.

EUMIKTYNA

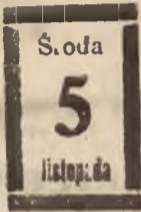
z laboratorjum Dr. Leprince'a w Paryżu,

leczy skutecznie zapalenia błon śluzowych, zapalenie pęcherza moczowego, zapalenie nerek, mocznicy, reumatyzm i kamienie nerkowe. Wyprowadzany środek pod postacią kapsulek znakomicie znoszony jest przez organizm. Działa zawsze jednakowo i pewnie. Zabezpiecza przeciwko wszelkiego rodzaju powikłaniom i sprawdza szybko zupełne wyzdrowienie. Sprzedawca we wszystkich aptekach i składach aptecznych. Przedstawicielstwo na Polskę: Dom handlowy Luxembourg i S-ka w Warszawie. Mokołowska 57.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Zacharyusza
Wschód słońca 7 38
Zachód słońca 5 10
Długość dnia 10 31

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO:

Środa: „Polityka“ Wł. Perzyski. Czwartek: „Dziady“ A. Mickiewicza. Piątek: „Makbet“ Szekspira. Sobota: „Dziady“ A. Mickiewicza. Niedziela popoł.: „W małym domku“ T. Rittnera. Wieczór: „Makbet“ Szekspira.

TEATR „LAGATELA“:

Środa: „Dudek“. Czwartek: „Dudek“. Piątek: „Dudek“. Sobota popoł.: „Panna służąca“. Wieczór: „Kobieta bez skazy“. Niedziela popoł.: „Panna służąca“. Wieczór: „Dudek“.

TEATR POWSZECHNY:

Środa: „Księżniczka Trebizonda“. Czwartek: „Potas i Perimutter“.

OPERETKA W NOWOŚCIACH:

Środa: „Cnotliwa Zuzanna“. Czwartek: „Cnotliwa Zuzanna“. Piątek: Występ M. Mokrzyckiej. „Halka“. (Krak. Tow. operowe). Sobota: „Cnotliwa Zuzanna“

WYKŁADY W DOMU ARTYST. (pl. św. Ducha):

Środa: Józef Flach: „Nowa Rosja. I. Ziemia rosyjska“. Czwartek: Wykładu niema.

KOLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek główny A-B. L. 30):

Środa o godz. 5: Prof. Ludwik Skoczylas: „Kurs literatury powszechnej 19 w.“. Czwartek o godz. 5: Prof. Ludwik Skoczylas: „Kurs literatury powszechnej 19 w.“. — O godz. 7: dr. Henryk Fromowiczówna: „Kurs historii sztuki“ (Grecja).

KURSA LITERACKIE (ulica św. Anny L. 2):

Środa: Prof. Miecz. Dąbrowski: „Deklamacja w teatrze“. Czwartek: Dr. M. Szykowski: „Zapolska. Rittner, Perzyński“ z ilustr. uczniów szkoły dram.

Nadużycia w komisji podatkowej w Piotrkowie.

Z Piotrkowa donoszą nam: W szeregu licznych skandalów, w jakie obfituje nasze miasto, wyszły na jaw nadużycia w komisji szkodkowej podatku dochodowego miejskiego. W związku z tą sprawą aresztowano pisarza bożnicznego, Boksenberga. Sprawa ta budzi wielką sensację ze względu, że mają być w nią wmieszane różne wybitne osobistości.

Czego im brakuje?

(m-m) „Figaro“ pt. „Ciągłe niedomagania transportowe“ zamieszcza notatkę o tem, że w Paryżu przez dwa dni brakło w kwiatarniach kwiatu pomarańczowego dla oblubieniec wstępnych w związku matczyńskie. Tyle narzeczonych — irytuje się współpracownik „Figara“ — musiało iść do ślubu nie ozdobiwszy swych dziewięcych głów wieńcem z kwiatu pomarańczowego. Śluby wprawdzie odbyły się, ale jednak to uchybienie tradycji połączone było z pewną przykreścią. Doprawdy te ciągłe niedomagania transportowe są nieznośne. Szczęśliwi Paryżanie!.. oni się gniewają, kiedy

podciął nie przysłowił im... kwiatu pomarańczowego.. U nas młode narzeczone inne mają troski i kłopoty.

11 letnia dziewczyna załójczynią.

U p. Antoniego Zambrzyckiego, obywatela ziemskiego w Warszawie od sześciu tygodni była w charakterze niarki do 3-letniego synka pp. Zambrzyckich, Zdzisława. 11-letnia Czesława Dziewulska, córka gospodarza z powiatu Pułtuskiego. Przed dwoma dniami Dziewulska wlała do ust ług synkowi pp. Zambrzyckich,

przyczem porzuciła mu twarz. Po udzieleniu pomocy przez lekarza Pogotowia, nieszczęśliwe dziecko przewieziono do zakładu leczniczego dra Solmana, gdzie nazajutrz zmarło. Badania przez policję młodociana zabójczyni przez długi czas płaciła się w zeznaniach, wreszcie przyznała się, że do zbrodnicy czynu namówiła ją niejaka Dziewicka, żona parobka z majątku pp. Zambrzyckich w Gosikowie.

Istnieje przypuszczenie, że była to zemsta Drzewieckiej za wydalenie jej męża za różne kradzieże u pp. Zambrzyckich. Dziewulską i Dziewicką aresztowano.

Dyrektor gazowni paskarzem węglowym.

Skazany na 3 miesiące więzienia.

Piotrków, 4 listopada.

Głośna w swoim czasie afera węglowa znalazła swój epilog. Bohaterem tej skandalicznej afery jest dyrektor gazowni, dr. Kazimierz Nencki, który został skazany przez sąd tutejszy na 6 miesięcy więzienia, utratę praw i 15.000 ko-

ron grzywny.

Sąd apelacyjny w Lublinie zniżył tę karę do 3 miesięcy; dalsza apelacja do sądu najwyższego pozostała bez rezultatu i dr. Nencki zaczął obecnie odsładywać karę w więzieniu.

Widmo zamknięcia Jagiellońskiego Uniwersytetu

Uniwersytet dotąd nie zaopatrzony w węgiel. — Sale 20 zakładów nie opalone. — Transport, który ma radeść wystarczy tylko na listopad. — Konieczność zapobieżenia katastrofie.

Kraków, 5 listopada.

(1.) Katastrofa opałowa, którą omawialiśmy już tylekroć na łamach naszego pisma rozszerza się do coraz większych rozmiarów, wnika bowiem nie tylko w życie prywatne, w pozbawione wszelkich środków opałowych, a więc niesłusznie dziś tak zwane „ogniska“ domowe, lecz ogarnia instytucje publiczne, najdonioślejsze placówki życia duchowego i umysłowego, nie oszczędza zakładów, które są podstawą normalnego życia społecznego.

Skutkiem braku węgla nie odbywa się już nauka w szeregu szkół średnich, rodzice bowiem chcąc usunąć dzieci od niebezpiecznych chorób nie posyłają ich do szkoły, a profesoria również odmawiają pracy w tych warunkach.

Skutkiem braku węgla cały szereg władz zawieszają swe czynności z tego prostego powodu, że urzędnicy nie mogą utrzymać przy kilku zaledwie stopniowej temperaturze „biurowych“

Skutkiem braku węgla — jak donosiliśmy wczoraj — grozi zniszczenie najcenniejszym okazem podziemi Krakowa, w cieplarni tutejszego Ogrodu botanicznego.

Skutkiem braku węgla wszystkie zakłady Uniwersytetu Jagiellońskiego znajdują się dziś w przededniu katastrofy, grozi im całkowite zamknięcie.

Mimo, że uniwersytet jest instytucją rządową rząd nasz nie pomyślał do tej pory o tem, by zaopatrzyć go odpowiednio w węgiel i uchronić tę najważniejszą placówkę życia umysłowego w naszym mieście od stagnacji i czasowego choćby tylko zamarcia.

W normalnych zupełnie warunkach zawieszenie wykładow na uniwersytecie — zerwanie prac w rozmaitych pracowniach i laboratorjach, a więc udaremnienie kilkumiesięcznej rzeszy młodzieży prowadzenia studiów naukowych byłoby już stratą niepowrotną. W dzisiejszej zaś chwili, gdy długie lata wojny silą faktu wypędziły gros młodzieży naszej z sal wykłado-

wych na pole walki, a tem samem cofnęły ją grubo wstecz w zaczętych przed wojną pracach, w dzisiejszej chwili, gdy budowa państwa polskiego domaga się olbrzymich zastępów ludzi nie tylko zdolnych, lecz i gruntownie wykształconych; którzy mogliby zająć szereg poważnych i odpowiedzialnych stanowisk społecznych, gdy zatem lata stracone przez wojnę powinny i muszą być nadrobione tem bardziej wyteżoną prawidłową pracą, w dzisiejszej chwili zamknięcie warsztatów naukowych przyniosłoby szkodę wprost nieobliczalną, za którą spadłaby odpowiedzialność wprost historyczna na miarodajne czynniki.

Fakt jest faktem: uniwersytet Jagielloński do tej pory jest zupełnie nie zaopatrzony w węgiel. Sale w gmachu uniwersytetu, w Collegium fizycznym, chemicznym, agronomicznym, w zakładzie zoologicznym, zakładzie chemii lekarskiej itd. wogóle w 20 zakładach są do tej pory nie opalone. W lepszym nieco położeniu są jedynie kliniki, które administrowane osobno sprowadziły sobie skąpy zresztą zasób węgla wprost z kopalni.

Młodzież marznie w salach wykładowych i w pracowniach, nauka nie może odbywać się normalnie. Grożącym zamknięciem uniwersytetu przerażeni są wszyscy słuchacze, szczególnie zaś ci, którzy uzyskali krótki urlop z wojny i stoją wobec przekożnego faktu niemożności wykorzystania tego urlopu dla dokończenia studiów, złożenia egzaminów.

Uniwersytet Jagielloński zakupywał dotąd drobne zapasy węgla dorywczo, tu i ówdzie, sprawdzał je furą lub samochodem. Dopiero w dniach najbliższych mają nadejść 4 wagony węgla z Jaworzna, które wystarczą jednakże na opałenie zakładów jedynie na przedział listopada. O ile zaś transporty nie nadejdą uniwersytetowi grozi zamknięcie. Wszystkie czynniki miarodajne winny jak najprędzej zająć się tą sprawą i póki czas nie dopuścić do katastrofy.

POZEGNANIE HALLERA. Odjeżdżającego wczoraj wieczorem gen. Hallera żegnano owacyjnie na dworcu kolejowym. Odprowadzony przez orkiestrę z pochodniami wszedł General do poczekalni salonowej, gdzie najpierw przemówiła doń jedna z panińek imieniem „Promienistych“, następnie p. Wołdzinowski im. Komitetu obywatelskiego. K. Lubiecki im. Straży Polskiej i Sodalicy Panów, potem wypowiedział wiersz okolicznościowy, dalej zabrała głos p. Górka im. urzędniczka, p. Siedlecka, wreszcie p. Kula im. Górnoślązaków. Percełowi wręczono liczne bukiety i album od Straży Polskiej. Wśród entuzjastycznych okrzyków odjechał General około północy do Warszawy i Terunia.

(1.) I ZNOWU BRAK ORGANIZACJI! Wadliwe urządzenie wszelkich obchodów — czystości. Które tyle razy w tak przykrej formie — wydatniało się w ostatnich czasach, ujawniło się wczoraj przy uroczystym pożegnaniu gen. Hallera. Oto komitet, który zajmował się przygotowaniem uroczystości, przyjął rozkazanie święta Wyzwolenia, w związku z którym uroczystość żegnania Generala miała być wyjątkowo uroczysta. General, który wywiązał się ze swego zadania, ogłosił publicznie komu-

ukochanego bohatera Ken'owskiego z dworca krakowskiego nastąpi o godz. 9.30 wieczór. I kiedy tłumy publiczności, ragnące w ostatniej jeszcze chwili przed odjazdem złożyć hołd Generalowi zgromadziły się już przed 9 tą godziną na dworcu, gen. Haller wbrew zapowiedziom bawił w tej porze w gmachu Sokoła, gdzie go żegnały sokołe drużyny. Minęła godzina 10 i 11, publiczność wciąż czekała wytrwale na dworcu, aż wreszcie rozprószyła się zniecierpliwiona General Haller zaś przybył na dworzec aż po 11 i odjechał o północy. Oto nowy, niepotrzebujący bliższych komentarzy „kwiatek“ z dziejów sprawności krakowskich organizatorów obchodów.

DO SŁUCHACZY FRAWA. Dziekanat wydziału prawa i administracji Uniw. Jag. zwraca wszystkich pp. słuchaczy, aby do końca listopada br. złożyli w kancelaryi Dziekanatu prawa 2 egzemplarze (małego) rodzaju urzędniczego następującej rubryki: 1) czy słuchacz służy czynnie w wojsku czy jest w rezerwie, 2) czy otrzymał urlop (jak długo); 3) czy jest spodziewany w Krakowie i ma pozwolenie na uczęszczanie na wykłady; 4) We wszystkich przy-

Riemann miał jednak środki, dawane przez rząd niemiecki i zajmował się demonstrowaniem utworów zapomnianych, czy nowo „odkrytych”, które to utwory następnie wydawał, prof. Reiss „demonstruje” autorów znanych... lecz nie w Krakowie. Zasługi dra Reissa w kierunku uświadamiania muzycznego są nieocenione.

Koncerta w miesiącu październiku urządziły dwa przedsiębiorstwa. Zjednoczone w jedno „Dyrekcya koncertów i Tow. muzyczne” oraz krakowskie Biuro koncertowe E. Bujańskiego. Pierwsze przedsiębiorstwo urządziło koncert p. Łabuńskiego i Lilewicza, drugie J. Śliwińskiego i genialnej Merini.

Dlaczego Tow. muzyczne, mające inne cele, jak prowadzenie „przedsiębiorstwa z solistami”, nie powzięło bodaj tej inicjatywy, co p. E. Bujański, który już drugi rok urządził „Poranki muzyczne”, jest rzeczą niewyjaśnioną. **Towarzystwo muzyczne mające cele nie zarobkowe, lecz kulturalne, nie jest w stanie zrobić dla kultury muzycznej tego, co robi prywatny przedsiębiorca koncertowy, mający, słusznie zresztą, za cel... dochód!**

Czyż jest dopuszczalne, aby Towarzystwo mające do dyspozycji wkładki członków oraz subwencje, mogło zajmować się wyłącznie **agencją**, nie robiąc nic dla społeczeństwa.

Sądzić może szanowni czytelnicy, że Tow. muzyczne kulturuje śpiew chorałny, lub ensemble-instrumentalny, sądźcie, że organizuje odczyty, kolekcjonuje dzieła autorów muzycznych — nie Tow. muzyczne sprowadza... solistów! Czyż wreszcie Wydział Towarzystwa nie ocknie się z uspienia i nie przedsięwzięnie czegoś?

„Być albo niebyć” oto pytanie, na które Wydział Tow. muzycznego powinien odpowiedzieć. **Bolesław Raczyński.**

MIGAWKI KRAKOWSKIE.

Dziady.

Takim mianem przezwiał Adam Mickiewicz swój największy poemat. Czyżby nasz wieszcz narodowy przewidział, że najobficiej reprezentowaną warstwą społeczną w Krakowie będą Dziady?

Wprawdzie „nasze” swoje dziady są inne, niż bywały dziady na Litwie za czasów Mic-

kiewiczowskich, wprawdzie stan ten w ostatnich czasach wzmógł się do niebywałej w dziedzinie historii potęgi. „Dawniej dziadów swego króla mieli” — powiada piosenka — a dziś mają rzecz pospolitą na czele której stoi syndykat. Jeśli nie wierzyć temu czytelniku daj krakowskiemu zsyndykalizowanemu dziadowi 20 hal.

Komuż to pan daje? zagadnięcie cię, ukazując na otwartej dźkni leżącą i „wstydzającą się żebrac” dziesięstohalerzówkę.

Mnie się patrzy korona panie? Taka teraz dziadowska taryfa! Odchodzisz zawstydzony biedny inteligencie, dziadu wstydzający się żebrac — pokonany przez organizację dziadów-zawodowców dziadów niewstydzających się swego „uczciwego zawodu”. Mój Boże! Gdzie te dobre czasy, o których Boy pisuje jak „w kapucyńskim kościele” dziadek podrywuje piosenkę o kabarecie krakowskim. No a o dziadach „co stoją i biją we dzwony” mógł marzyć romantyczny poeta 19-go wieku.

Który dziad dzisiejszy chciałby stać i w dodatku bić we dzwony? Takie dziady minęły i więcej nie wrócą.

Dzisiejszy dziad twierdzi, że go „majstrat” krakowski okrada. A czy niema racyi?

Ma! Powiada tak. „Majstrat” krakowski pobiera od „kuźdej kumedyi” 10 proc. a nawet 20 proc. opłaty na dziadów.

Co pon myśli panie jakie to miliony na rok? Nas dziadów, prawdziwych dziadów w Krakowie ze dwa tysiące.

Żeby „majstrat” nie kradł panie, toby kuźden porządny dziad miał już kamienicę z windą.

A tak co? Stoł se człowiek i stoł ośm godzin na dzień i głupie pięćdziesiąt koron zarobi. Kawaler panie to ta jeszcze z bidą wyżyje, ale jak ma narzeczoną, albo babę z dzieckami to jakże da radę?

Panie dziadku a tak o robocie to pan nie myśli?

A cóż pan myśli, że ośm godzin „urzędowania” to nic?

Dawniej za czasów austriackich to człowiek miał przynajmniej rozrywkę z policją. Zabrali cię bracie pod Telegraf, tam człowiek rebił znajomości przez dwa dni, a potem „siupasem” przejechał się do miejsca przynależności. Tam

toś scbie odwiedził za darmo znajomych i krewnych, a po tygodniu do Krakowa na zarobek. A dziś co?

Zapomnieli o nas panie. Jak człowiek chce swoich odwiedzić to trza wywalić talary za bilet, a jeszcze stracę cztery godziny na Szpitalnej po bilet, stojący. Psie czasy nadeszły, za wszystko płac i płac! Panie, wejrze se pon te dwadzieścia halerzy, bo nie mogę taryfy łamać. **B.**

Panama czeska zatacza szerokie kręgi.

Praga (PAT). Dzienniki donoszą: Sprawa szefa sekcji Jiraka, o której podajemy na innym miejscu, zatacza coraz szersze kręgi. **Aresztowano dalszych 23 osób, włączonych w tę sprawę.** Równocześnie nadchodzą z Berna wiadomości, że **aresztowano tam szereg wpływowych osób z kręgi bankierskich.** W filii banku agrarnego w Gniewinie aresztowano **dyrektora, prokuratora i dysponenta firmy, tudzież 20 innych osób.**

Mr. Tower nie jest komisarzem Gdańska.

Praga (PAT) Czeskie biuro prasowe donosi z Paryża: Według doniesienia „Echo de Paris”, **nie sprawdza się wiadomość o zamianowaniu Reginaldo Towera komisarzem koalicji w Gdańsku.** Tower będzie na razie **tylko prowizorycznie** prowadził agendy miasta w imieniu koalicji, aż do czasu, w którym zaprowadzona zostanie administracja wojskowa Gdańska pod ochroną Ligi Narodów.

Powstanie Chińczyków przeciw Japonii.

Cdesa. (W. B. K.) W Chinach miało wybuchnąć powstanie przeciw Japonii. **Powstańcy palą japońskie sztandary i niszczą portrety Mikada.** Rząd japoński wysłał siły zbrojne na granicę chińską.

POLĄCZENIE TELEFONICZNE Z WIEDNIEM I WARSZAWĄ BYŁO WCZORAJ PRZERWANE, WOBEC CZEGO NIE OTRZYMALIŚMY DEPEZ.

Pamiętajcie o żołnierzu polskim!!!

„EKONOMIA” Dom dla handlu :: i przemysłu ::

w Krakowie, Dunajewskiego 2.

Przeprowadza transakcje kupna i sprzedaży: majątków ziemskich, lasów, kamienie, realności wiejskich, interesów handlowych i przemysłowych, przeprowadza parcelacje majątków, lokuje kapitały na hipotekach i t. d. Dostarcza w ładunkach wagonowych; Wapno grube, najlepszej jakości, oraz drzewo opałowe, po najniższych cenach. 2601

Coś niezwykłego!

Nowy, świetny wynalazek „CENDRE”

Przepyszną barwę srebrno-popielatą nadaje włosom świeżo wynaleziony kosmetyk, jakiego dotąd u nas nie szukaliśmy. Próby wydały zadziwiające rezultaty! Nawet rude włosy przybierają barwę jasno płąwą i ośniewają widza. — Kosmetyk ten dotąd nigdzie nie wysyłany, stosuj go wyłącznie w naszym zakładzie własnym wynalazczyni 3447

Franciszka Budziaszek, Kraków, ul Grodzka 3, I p.

Zdajcie specjalnej PASTY DO OBUWIA

„BLASK” i „IRA” 3484

Fabryka Chemiczna H. NUREN, Kraków, Karłowicka 12.

PATRONOWANY PRZEZ GAL. AKC. BANK H. POTECZNY

Pryw. Szkoła Prawa

Dra Z. Abdemana i Dra B. Hermana-Rychlewskiego

Kraków, Straszewskiego 26, II p.

(naprzeciw Uniwersytetu), od 4—5.

zaczyna **nowe lekcje zbiorowe:** do historycznego w dn. 28 b. m., do sądowego dn. 29 m. i do politycznego dn. 30 bm. Zmiany w planie nauk uniwersyteckich (od 1. X b. r.) uwzględnione już na kursach, w skrótach i systemie korespondencyjnym. 4372

LOKALU NA FABRYKĘ

składającego się z około 1000 m² sal roboczych jak i 600 m² ubikacji na magazynowanie towarów wraz z obszernym podwórkiem posz.akuje natychmiast celem kupna lub dzierżawy nowo powstała fabryka chemiczna. W budynku ma znajdować się, ewentualnie daną ma być możliwość uzyskania siły elektrycznej lub parowej, światła elektrycznego, wody jak i pary do gotowania. — Zgłoszenia pisemne z dokładnym opisem i podaniem ceny kupna lub dzierżawy uprasza się bezwzględnie nadsyłać pod „fabryka chemiczna” do BIURA OGŁOSZEŃ H. FALLKA, KRAKÓW, BONEROWSKA 11.

FABRYKA MIODU

„ZAGŁOBA”

Spółka z ogran. odpow.

W KRAKOWIE

zawiadamia swoich Szanownych P. T. Odbiorców, że przeniosła swoje biuro

na ul. Dietlowską 57,

SKŁAD PAPIERU I GALANTERYI

Michał SŁOMIANY SŁAWKOWSKA 24
W KRAKOWIE

Przybory szkolne i kancelaryjne. — Papiery listowe. — Pocztówki. — Ramki. — Lustra. — Albumy i pamiętniki. — Portfele. — Szachy. — Karty do gry. 3487
Wykonuje BILETY WIZYTOWE i za wiadomienia ślubne.

Kupuję garderobę męską
używaną, płacę najwyższe ceny. Zawiadomienie korespondentką lub usnie L. Schmaus, Kraków, ul. Szeroka 22. 3676

Samochodu
ciężarowego poszukuje spółka masarska, Kraków, Floryańska 18, 20. 3829

Pokój kawalerski
umeblowany z osobnym wejściem do wynajęcia ul. Rajska 6, I p. 3857

Dziewczyna uczciwa
umiejąca dobrze rachować, potrzebna do sklepu ul. Czarnewiejska 35. 3858

Kamienica jednopiętrowa
w Krakowie w przyłączonej dzielnicy do sprzedania. Wiadomość: Adolf Moll, Kraków, Dz. XII, Kościuszki 49. 3861

Krawcowa
przyjmuje suknie, bluzki, zakłady i wykonuje starannie po przystępnych cenach. Smoleńsk 23, parter, w podwoje. Poszukuję uzdolnionej panny do szycia. 3860

Osoba inteligentna 3863
znająca się na gospodarstwie domowym poszukuje miejsca do zarządu domem u sam. pana lub pani. Zgłoszenia do adm. Gońca pod „Uczciwa”

Obiady domowe
z 3-ch dań 7 koron.
Kraków, Gołębia 16, I p.

„KOWALSKINA”
Płaszcz na migranę i bóle głowy. Wyrób farm. lab. „Ap. Kowalski” w Warszawie. Hurt. i detal. u aptekarza K. Wysznińskiego w Krakowie, Floryańska 15.

— Mateczko boli mnie głowa!
Zatośnie skarży się Nina,
— Ach, bajki, rada gotowa,
Od czegoż jest „Kowalskina”?
Najnieznośniejsze migreny
Usuwa z miejsca ten proszek,
I milkną skargi i sceny
Rozgrymaszonych pieszczok-
3864 szek.
Zażyj, Ninusiu, ja radzę,
To nie zaszkodzi nic zgoda,
Ta „Kowalskina” ma władzę,
Ze będziesz wkrótce wesola,

I była radość po chwili...
Do matki tuląc się Nina,
Niszej kurczątko zakwili:
— Ach, niemasz, jak „Kowalska”!

MYDŁO SZARE
Oliwy do maszyn i podłóg, Smary „Tewolite” i do wozów, Pasta do podłóg, Wosk, Parafin, terpentynę, lakiery 3745
poleca

TOMASZ MĘŻYK
Kraków, plac Szczepański 8.

Kupuje i sprzedaje
złoto, srebro, brylanty, perły i wszelką biżuterię nową i antyczną, oraz sztuczne zęby. Płacę najwyższe ceny.
JÓZEF CYANKIEWICZ, Sławkowska 1 (sklep zegarmistrzowski-ubi-
lerski). 2263

Zarządu domem
samoinicjatywnie, nadto opieki nad dziećmi podejmie się osoba starsza, inteligentna, znająca się b. dobrze na prowadzeniu domu i gospodarstwa. Wymagania skromne. Zgłoszenia: Julia Zającowa, Chmielnik p. Tyczyn. 3849

Automobil ciężarowy; 48 HP., 5-tonowy. 4-cylindrowy, nowy z pn.
Automobil osobowy; 15/38 HP., 4-cylindrowy, nowy, 4-6 siedzeniowy z pn.
Karatali ambulansowe (do pociągu końmi).
Auto rakwizytowe z sikawką dla straży pożarnej, 45 HP.
Sikawki 4-kołowe parowe i ręczne.
Dozynki parowe (przewoźne) dwukolowe 3231
poleca

Biurowo techniczne
Bolesława de Dahike
w Krakowie, Siemiradzkiego 35.

Potrzebny
kucharz-cukiernik
który potrafi wypiekać ciasta francuskie, kruche i drożdżowe, człowiek trzeźwy i uczciwy. Zgłoszenia pisemne z podaniem warunków. Potrzebna również pokojowa obznajomiona w swoim za wodz e. Kaucya wymagana. Po-ady do objęcia od 15. XI. lub wcześniej. Zarząd hotelu krakowskiego Jasło. 3826

CZYSTOŚĆ TO ZDROWIE!
Wszelkie robactwo w kuchni i mieszkaniu, usuwa skutecznie proszek „LULU”.

Generalna reprezentacja:
Dom handlowy J. Leszkievicz,
Kraków, Rynek 11,
Rzeszów, Rynek 21. 3678

Maszyny do piania,
do szycia, kasy kontrolne są do sprzedania oraz przyjmuje naprawy. Juliusz Hecker, Kraków, Sw. Marka 25. 3704

Jedyny najtańszy dom handlowy
IGNACY CYPRES
Kraków, ulica Szewska L. 13/11 G.

poleca niklowy system Roskopf 70 kor., Budzik o 2 dzwonek 90 k. Skrzypce ze smyczkiem 200 kor. i wyżej. Harmonie wiedeńskie model, jednorzędówka kor. 250, dwurzędówka kor. 400 Trąby akordeonowe kor. 15, 20, 25. Dyamenty do szkla kor. 45, 55. Brzytwy kor. 25, 35, 50. Maszynki do wiosów kor. 30, 40, 65. Maszynki, do samogolenia kor. 30. Pas do brzytwy 14 K. Kamień 7. Pudła do skrzypiec po K 70 i 120. Wysyłka za Cennik ilustrowany za nadesłaniem i kor. w liśc.a. 2671

Pończochy damskie i dziecięce,
w dobrych gatunkach, skarpetki męskie, kołnierze pikowe miękkie dla Panów, przybory do krawieczyny 3224

NOWOŚCI DLA PANI taśmy niciane na sznurowadła, hurtownie polecają E. Ostaszewski i E. Mayer, Kraków, Rynek pl. 5.
Przy zakupach hurtowych odpowienie opust.

PATRONOWANY PRZEZ GAL. AKC. BANK HIPOTECZNY
„POLSKI GLOB” 3833

Tow. transportowo handlowe Sp. z ogr. odp. — przedtem Goldlust i Ska. Centrala: Kraków, Andrzeja Połockiego 3. Filie: Wiedeń, Nadbrzezie port, Szczakowa, Granica itd. Zastępcy we wszystkich pogranicznych i port. stacjach. Przewóz mebli patent.wozami. Usługa szybka i sprawna. Własne składy towarowe. Telefon Nr 58. Adres telegr.: Glob.

SKŁAD FUTER
i pierwszorzędna pracownia kuśnierska
Kraków, ul. Grodzka 42, w powrozu
wykonują futra męskie i damskie oraz wszelkie reperacje po nader przystępnych cenach. 3605

Bezpośrednio z siedziby fabrykacji
dostarcza rzetelnie
materyj na ubrania męskie i damskie
wszelkiej jakości
Skład fabryczny Juliusza Runda
w Bielsku, Śląsk
naprzeciw dworca kolejowego. 3445
Na życzenie wysyła się wzory i kolekcje. Przyjmuje się agentów za prowizją.
P. P. Krawcom na zgłoszenie karty z wzorami.

„Czystość” Pierwsza polska chem. pralnia i art. farbiarnia.
Po świeżem uzupełnieniu personelu iachowemi siłami i przy zastosowaniu najnowszych środków technicznych, wykonują wszelkie roboty wchodzące w zakres swego iachu, gwarantując sumienność wykonania, rzeczywistą czystość i co większa, całość powierzonych sobie przedmiotów. Robota trwa do dni ośmiu.
Biura przyjęć: Centrala, Koletek 9, Filie: Sławkowska 23, Długa 27, Sebastiana 3, i Podgórze Kalwaryska 5. 3753

FABRYKA MASZYN I WAGONÓW
L. ZIELENIEWSKI
w Krakowie, Lwowie i Sanoku
Rok założ. 1804. TOWARZYSTWO AKC. Telef. 2060, 168.

Oddział I. Budowa maszyn: Maszyny parowe, pompy, maszyny wodociągowe, kompresory i t. p.
Oddział II. Kociarnia: Kotły parowe różnych systemów i wielkości.
Oddział III. Budowa mostów i konstrukcji żelaznych: Mosty kolejowe, drogowe, konstrukcje uachowe, hale targowe.
Oddział IV. Budowa wagonów: Wagony osobowe i towarowe wszelkich typów, cysterny, wozy dla tramwajów elektr. i konnych, wózki dla kolejek polowych, leśnych i górniczych.

Oddział V. Odlewnia żelaza i metali. Odlewy budowlane i maszynowe podług własnych lub nadesłanych modeli do 10-ciu ton w jednym kawałku.
Oddział VI. Budowa statków: Statki rzeczne, parowe i mot. rowe, łodzie, bagry lądowe i rzeczne, parowe i motorowe. 2347
Specyalność: Bagry lądowe dla ceglein.
Oddział VII. Maszyny wiernicze, kotły, wyciągi i żurawie.

Zastępczo dla urzędów „ESHAPÉ” Spółka handl.-przemysłowa i biuro inżynierskie
Kraków, ulica Zwierzyniecka I. 30. — Telefon 3476.

Wydawnictwo księgarń: E. Wende i Sp. w Warszawie,
H. Altenberg, G. Seyfart, E. Wende i Ska w Lwowie,
M. Niemierkiewicz w Poznaniu.
Skład główny na Kraków: „Ruch” dawn. Hopecas i Salomonowa.

REWIA

Tygodnik ilustrowany pod naczeiną redakcyą
STANISŁAWA DZIKOWSKIEGO
przy współudziale najwybitniejszych sił pisarskich i artystycznych.

REWIA będzie pierwszym ilustrowanem pismem polskim na poziomie europejskim nie naśladowując jednak niewolniczo wzorów obcych.
REWIA odtwarzać będzie w ilustracji i słowie całokształt życia polskiego we wszystkich dziedzinach.
REWIA będzie dokładnym a szybkim obrazem dzwignania z chaosu gmachu państwowości polskiej.
REWIA posiada własnych przedstawicieli we wszystkich ważniejszych ogniskach życia polskiego w kraju i zagranicą, oraz specjalnych korespondentów na poszczególne odcinki frontu.
REWIA posiadać będzie dział popularno naukowy, którego współpracownikami będą profesorowie uniwersytetów polskich.
REWIA ogłasza wielki konkurs dla fotografów amatorów z nagrodami w ogólnej sumie 2000 marek. (Bliższe szczegóły w pierwszym numerze).
REWIA będzie przynosić czytelnikom swoim w każdym numerze jedną lekową języka angielskiego. W końcu roku, najlepszy uczeń i najlepsza uczenica otrzymają bezpłatny bilet jazdy do Londynu tam i z powrotem.
REWIA to pismo, które będzie musiało znaleźć się w ręku Polaków wszystkich warstw i zawodów.

Pierwszy numer „Rewii” wyjdzie w sobotę 8 b. m. Przy-
nosi szereg artystycznych zdjęć z uroczystości wileń-
skich i święta „Zjednoczenia” armii polskiej w Krakowie.
Cena pojedynczego numeru K 4-50. — Prenumerata do końca ro-
ku K 35.— :: Wszędzie do nabycia.

Wawór
do sprzedania. Wiadomość w Zarządzie rejonowym koszar Bart. Głowackiego, Kraków, — Zwierzyniecka Nr. 26 od u8.1 i od 3-5. 3333

PAPE DACHOWĄ dostarcza w drodze kompensaty arty-
kułów spożywczych **FABRYKA PAPY DACHOWEJ I ASFALTU** **OSWIECIM 3**